

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

חלק יא - פרשת אחרי / קדושים		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	עו"ב	עו-ערה
שני	עח ע"א	ערה-רפב
רביעי	עז ע"ב	רפב-רפח
חמישי	עט ע"א	רפח-רצה
שישי	עט ע"ב	רצה-דש
שבת	פ ע"א	דש-שה
	פ ע"ב	שה-שיר

לישמיעת שיעורי עמוד הזיכרון
- בלשה'ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 247 | פרשת כי תבוא תשפ"ג

י"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

העוסק בתורה רק לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה

ולא למגנא אמר קדשא בריך הוא, כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור, מעלה אני עליו פדאני לי ולבני מבין האומות, וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא ועבדי גמילות חסדים ומצלין, ולא אתפרק קדשא בריך הוא ושכינתיה וישראל, אלא דישתדל באורייתא לחבר יתה בקדשא בריך הוא, ובגמילות חסד, הא אוקמוה דהא אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, דכל פקודין דעביד למפרק בהו שכינתיה, ובהא עביד חסד עם קדשא בריך הוא.

העוסק בתורה ומצות בדי לגאל את השכינה פדאו להקדוש ברוך הוא בכיבול

מאן דגמיל חסד בשכינתיה, עם קדשא בריך הוא גמיל, בגין דכד חבו ישראל, וקדשא בריך

מתוך מדבש

חסד הא אוקמוה הרי בארוהו החברים, (ס"ג סלמ"ק) דאין חסיד אלא המתחסד עם קונו שענינו הוא דכל פקודין דעביד למפרק בהו שכינתיה שכל מצות שהוא עושה יבון לגאל בהם את השכינה, ובהא עביד חסד עם קדשא בריך הוא ובנה הוא עושה חסד עם הקדוש ברוך הוא, שעל ידי זה שניהם נגאלים ועולים לאצילות, ואז זה האיש נקרא חסיד.

(דף רפא ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' שה-שו)

העוסק בתורה ומצות בדי לגאל את השכינה פדאו להקדוש ברוך הוא בכיבול

וממשיך ואמר מאן דגמיל חסד בשכינתיה מי שגומל חסד עם השכינה, שמכון בקיום המצות להעלותה מן הגלות, עם קדשא בריך הוא גמיל זה האיש גומל חסד עם הקדוש ברוך הוא, בגין דכד חבו ישראל לפי

העוסק בתורה רק לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה

ולא למגנא אמר קדשא בריך הוא ולא לחנם אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו פדאני לברכה (פמסקת גלכות דף ס עמוד א), הרי ביד בני ישראל לפדות את הקדוש ברוך הוא ואת השכינה שיוכלו לגאל את ישראל מבין האומות, ושואל וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא ועבדי גמילות חסדים ומצלין, ולא אתפרק קדשא בריך הוא ושכינתיה וישראל והלא כמה בני אדם שעוסקים בתורה ועושים גמילות חסדים ומתפללים עם הצבור, ולא נגאלו הקדוש ברוך הוא ושכינתו וישראל, ומשיב אלא דישתדל באורייתא לחבר יתה בקדשא בריך הוא אלא שצריך לעסוק בתורה כדי לחבר ולחדד את השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ולא לשום פונה אחרת, ובגמילות חסד וענין גמילות

הוא הוה בעי ליסרא לון, אימא הות רביעא עליהו, עד דנפקו לתרבות רעה, קדשא בריה
הוא מה עביד, תריף בני מלפא ומטרוניתא, ואיהו אומי דלא יהדר לאתריה, עד דמטרוניתא
אתהדרת לאתרהא, ומאן דהדר בתשובה, וגמיל חסד בשכינתא, ובכל אורייתא ובפקודין דילה,
ולאו איהי אלא למפרק שכינתא, דא עביד חסד עם קונו, וכאילו פריק ליה ולשכינתיה ולבנוי.

אליהו להרעיא מהימנא: אתה שנשמתך מאצילות מחיב במסירות נפש לגאלת קדשא בריך הוא ושכינתיה

אמר אליהו וכל ראשי מתיבתאן, רעיא מהימנא, אנת הוא האי בר נש, אנת הוא בר מן
מלפא ומטרוניתא, דאשתדלותא דילך לגבי קדשא בריך הוא, לאו כמאן דעביד חסד
עם קונו, אלא ככרא דמחוייב לשווייה גרמיה ותוקפיה למפרק אבא ואימא, ומסר גרמיה
למיתה עליהו, דמאן דלאו איהו ברא דמלפא, ועביד טיבו עם מלפא ועם מטרוניתא, ודאי
האי אתחשיב דעביד חסד עם קונו.

מתוק מדבש

אליהו להרעיא מהימנא: אתה שנשמתך מאצילות מחיב במסירות נפש לגאלת קדשא בריך הוא ושכינתיה

אמר אליהו וכל ראשי מתיבתאן אמר אליהו וכל ראשי
הישיבות, רעיא מהימנא, אנת הוא האי בר נש
אתה הוא אותו האדם, אנת הוא בר מן מלפא ומטרוניתא
אתה הוא הבן של המלך והמלכה, דהיינו בן להקדוש ברוך
הוא ושכינתיה, דאשתדלותא דילך לגבי קדשא בריך
הוא אשר ההשתדלות והעבודה שלך בתורה ומצות אל
הקדוש ברוך הוא, לאו כמאן דעביד חסד עם קונו אינו
כמי שעושה חסד עם קונו, אלא ככרא דמחוייב לשווייה
גרמיה ותוקפיה למפרק אבא ואימא אלא ככר שמיחב
לחזק עצמו וכחו לפדות את אביו ואמו, ומסר גרמיה למיתה
עליהו ומסר עצמו למיתה עליהם, דמאן דלאו איהו
ברא דמלפא כי מי שאינו בנו של המלך, רצונו לומר שאין
לו נשמה דאצילות, ועביד טיבו עם מלפא ועם מטרוניתא
ועושה חסד עם המלך והמלכה, דהיינו שמיחד את קדשא
בריה הוא ושכינתיה מצד מעשיו הטובים, ודאי האי
אתחשיב דעביד חסד עם קונו ודאי זה נחשב שעושה
חסד עם קונו, דהיינו שעושה לפנים משורת הדין, אבל מי
שיש לו נשמה דאצילות מחיב למסר נפשו עבור קדשא בריך
הוא ושכינתיה כי הוא חלק מהם וטובתם הוא טובתו, ועובד
אותם כבן שעובד את אביו ואמו מחמת אהבה ולא על מנת
לקבל פרס. (דף רפא ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' שו)

שפשחטאו ישראל בהיותם בארץ ישראל, וקדשא בריך
הוא הוה בעי ליסרא לון והקדוש ברוך הוא רצה ליסרם
מיד על כל עון ועון שעשו, כדי שלא ישוּבו לכסלם ויחזרו
בתשובה, אבל אימא הות רביעא עליהו האם שהיא
השכינה היתה רובצת עליהם ושומרתם ומלמדת זכות
עליהם, וישראל לא עשו תשובה, עד שנתמלאה סאתם, ואמר
הקדוש ברוך הוא הרי אפם שהיא השכינה שלא הניחתני
ליסרם היא גרמה כל זאת, לכן קדשא בריך הוא מה
עביד מה עשה הקדוש ברוך הוא, תריף בני מלפא
ומטרוניתא גרש והגלה את בני המלך והמלכה, דהיינו
את בני ישראל עם השכינה, רצונו לומר השכינה גלתה עם
ישראל כדי לשמרם שלא יכלו בין האמות, והקדוש ברוך
הוא הלך עם השכינה לשמרה מאחזית החיצונים, ואיהו
אומי דלא יהדר לאתריה ונשבע הקדוש ברוך הוא שלא
יחזר למקומו, עד דמטרוניתא אתהדרת לאתרהא עד
שהשכינה תחזר למקומה לארץ ישראל, נמצא ומאן דהדר
בתשובה וגמיל חסד בשכינתא פי מי שחזר בתשובה
וגמיל חסד עם השכינה, ובכל אורייתא ובפקודין דילה
ועוסק בכל התורה ובמצות של השכינה, ולאו איהי אלא
למפרק שכינתא ואין פונתו אלא כדי לגאל את השכינה
מן הגלות, דא עביד חסד עם קונו זהו שעושה חסד
עם קונו, וכאילו פריק ליה ולשכינתיה ולבנוי ונחשב
לו כאלו פדה את הקדוש ברוך הוא ואת שכינתו ואת בני
ישראל מן הגלות. (דף רפא ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' שו-שו)

הַרְעִיָּא מְהִימְנָא: יְהִי רְצוֹן שְׁמַעְשֵׁי יַחְשְׁבוּ לְפָנֵי ה' כְּבֵן שְׁפָל מֵהוּתוֹ הוּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ

קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַשְׁתַּטַּח קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבָכָה וְאָמַר, כֵּן יֵהָא רַעֲנָא דִּילֵיהּ, דִּי־יַחְשִׁיב לִי כְּבֵר, דְּעוֹבְדִין דִּילִי לְגַבֵּי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ יְהוֹן לְגַבֵּיהּ, כְּבָרָא דְאַשְׁתַּדַּל בְּהוֹן בְּתֵר אָבוּי וְאִמֵּיהּ, דְּרַחֲמִים לוֹן יִתִּיר מִגְרָמִיהּ וְנַפְשֵׂיהּ רִוּחִיהּ וְנִשְׁמַתֵּיהּ, וְכָל מַה דְּהוּא לֵיהּ, הָוָה חָשִׁיב לוֹן לְאִין (דף רפא ע"ב) לְמַעַבְד בְּהוֹן רַעוּתֵיהּ דְּאָבָא וְאִמָּא, וְלִמְפָרַק לוֹן בְּהוֹן, וְאַף עַל גַּב דִּידַעְנָא דְכָלְא בְּרִשׁוּתֵיהּ, רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתָּא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנָשִׂיק לֵיהּ, וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְדָאֵי אַנְתָּ הוּא בְּרָא דִּילִי וְדִשְׂכִינְתָּא, רַבְּנָן וּמְלָאכִין נִשְׁקוּ בֵּר, קָמוּ כְּלָהוּ וְנִשְׁקוּ לֵיהּ, וְקַבִּילוּ לֵיהּ לְרַב וּמְלָכָא עַלְיָהּ.

בְּכַח הַתּוֹרָה אֶפְשָׁר לְבַטֵּל קְלַפַּת עַמְלָק

וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְגוֹ', תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלָק וְגוֹ', פְּקוּדָא דָּא לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלָק, דְּהָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹמֵי דְלֹא יַחְזוֹר עַל כּוֹרְסֵיהּ, עַד דִּישׁוּל נּוֹקְמָא מִנֵּיהּ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

אַלֵּא רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרְחֵמֵן רוּצָה אֶת לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְנִמְנֵן בְּחִירָה לְכַנֵּי אָדָם לְרְאוּת אִם יִבְחָרוּ בְּטוֹב.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתָּא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְנָשִׂיק לֵיהּ בְּאוּתוֹ הַזְּמַן כָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁק אוּתוֹ, כְּמוֹ אֵב הַמְנַשֵּׁק אֶת בְּנוֹ חֲבִיבוֹ שְׁעֵשֶׂה לוֹ נַחַת רוּחַ, וְרַצוֹנוֹ לומר שְׁנַתָּן לוֹ אִיזוֹ מְדַרְגָּה גְדוֹלָה, וְאָמַר לוֹ, רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְדָאֵי אַנְתָּ הוּא בְּרָא דִּילִי וְדִשְׂכִינְתָּא וְדָאֵי אַתָּה הוּא הַבֵּן שְׁלִי וְשֶׁל הַשְׂכִּינָה, רַבְּנָן וּמְלָאכִין נִשְׁקוּ בֵּר הַחֲקָמִים וְהַמְלָאכִים כְּלָכֶם נִשְׁקוּ אֶת הַבֵּן, קָמוּ כְּלָהוּ וְנִשְׁקוּ לֵיהּ עַמְדוֹ כְּלָם וְנִשְׁקוּ אוּתוֹ, וְקַבִּילוּ לֵיהּ לְרַב וּמְלָכָא עַלְיָהּ וְקַבִּלוּ אוּתוֹ לְרַב וְלִמְלָךְ עַלְיָהֶם.

(דף רפא ע"א ע"ב ברע"מ, ובכיאורינו כרך טו עמ' שח)

בְּכַח הַתּוֹרָה אֶפְשָׁר לְבַטֵּל קְלַפַּת עַמְלָק

וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ לָךְ מִכָּל אִיבִיד מִסְבִּיב וְגוֹ', תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלָק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח, פְּקוּדָא דָּא מְצוּה זֶה הִיא לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלָק, דְּהָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹמֵי דְלֹא יַחְזוֹר עַל כּוֹרְסֵיהּ כִּי נִשְׁבַּע הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יַחְזוֹר לְשַׁכַּת עַל כֶּסֶאוֹ, עַד דִּישׁוּל נּוֹקְמָא מִנֵּיהּ עַד שְׂיַקַּח נְקָמָה מִמֶּנּוּ.

הַרְעִיָּא מְהִימְנָא: יְהִי רְצוֹן שְׁמַעְשֵׁי יַחְשְׁבוּ לְפָנֵי ה' כְּבֵן שְׁפָל מֵהוּתוֹ הוּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ

קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַשְׁתַּטַּח קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַמְד הַרְעִיָּא מְהִימְנָא וְנִשְׁתַּטַּח לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבָכָה וְאָמַר רַצוֹנוֹ לומר שֶׁהַתַּפְלַל עַל תּוֹרָתוֹ וּמַעֲשָׂיו בְּהַתְנוּצְצוּתוֹ בְּחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְרַצּוּ מַעֲשֵׂיהֶם לִיחַד בְּהֶם קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, לְזֵה אָמַר כֵּן יֵהָא רַעֲנָא דִּילֵיהּ כֵּן יְהִי רְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּי־יַחְשִׁיב לִי כְּבֵר שִׁיחְשִׁיב אוּתִי כְּבֵן, דְּעוֹבְדִין דִּילִי לְגַבֵּי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ יְהוֹן לְגַבֵּיהּ שְׁמַעְשֵׂים שְׁלִי אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתוֹ יְהִי וְנִחְשְׁבִים אֲצִלוֹ, כְּבָרָא דְאַשְׁתַּדַּל בְּהוֹן בְּתֵר אָבוּי וְאִמֵּיהּ כְּבֵן שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּמַעֲשָׂיו לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאָבִיו וְאִמּוֹ, דְּרַחֲמִים לוֹן יִתִּיר מִגְרָמִיהּ וְנַפְשֵׂיהּ רִוּחִיהּ וְנִשְׁמַתֵּיהּ שְׂאוּהֵב אוּתָם יוֹתֵר מִגּוֹפּוֹ וְנַפְשׁוֹ רִוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְכָל מַה דְּהוּא לֵיהּ הָוָה חָשִׁיב לוֹן לְאִין וְכָל מַה שֵׁיִשׁ לוֹ הוּא מַחְשִׁיב אוּתָם לְאָפְס וְאִין, (דף רפא ע"ב) לְמַעַבְד בְּהוֹן רַעוּתֵיהּ דְּאָבָא וְאִמָּא לַעֲשׂוֹת בְּהֶם רַצוֹנִם שֶׁל אָבִיו וְאִמּוֹ, וְלִמְפָרַק לוֹן בְּהוֹן וְלַפְדוֹת אוּתָם בְּהֶם, וְאַף עַל גַּב דִּידַעְנָא דְכָלְא בְּרִשׁוּתֵיהּ וְאַף עַל פִּי שִׁידַע אֲנִי שֶׁהַכֵּל בְּרִשׁוּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְצוּה אֲלֵא מִכּוּחַ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲלֵמָלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה,

פְּתַח רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאָמַר, וְדַאי בְּגִין דָּא הוּוּ אֲזֵלִי בְּמִדְבְּרָא וְעַל יַמָּא, וְלֹא יִיעֲלוֹן בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל, עַד דִּיטוּל נּוֹקְמָא מְנִיָּה דְעַמְלָק.

עַמְלָק מֵאֵן הוּא לְעִילָא, דְהָא חֲזִינָן דְּבַלְעָם וּבְלָק מִתְּמָן הוּוּ נִשְׁמַתִּין דְּלַהוֹן, וּבְגִין דָּא הוּוּ
שְׁנָאִין לְיִשְׂרָאֵל יְתִיר מִכָּל אוֹמְהָ וְלִישָׁן, וּבְגִין דָּא עַמְלָק רְשִׁים בְּשִׁמְהוֹן, ע"ם מִן
בְּלַעַם ל"ק מִן בְּלָק, וְדָכַר וְנוֹקְבָא אֵינּוֹן עַמְלָקִים, וְעַלִּיָּהּ אֲתָמַר (במדבר כג כא) לֹא הִבִּיט אֶוֹן
בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

שׂוֹאֵל עַמְלָק מֵאֵן הוּא לְעִילָא עַמְלָק אֵיזָה חֵלֶק מִהַקְלָפָה
הוּא לְמַעְלָה, וּמִי הוּא שְׂרָשׁוֹ, שְׁשׂוֹנָא אֶת יִשְׂרָאֵל
יֹתֵר מִכָּל אֲמָה וְלִישָׁן, דְּהָא חֲזִינָן שְׁהָרִי אָנוּ רוֹאִים כְּחוֹ
הַגְּדוֹל בְּטַמְאָה, מִזָּה דְּבַלְעָם וּבְלָק מִתְּמָן הוּוּ נִשְׁמַתִּין
דְּלַהוֹן שְׁבַלְעָם וּבְלָק שְׁהָרִי שׂוֹנָאֵי יִשְׂרָאֵל מְפָרְסְמִים, מִשְׂרָשׁ
עַמְלָק שְׁלַמְעֵלָה הִיּוּ הַנְּשֻׁמוֹת שְׁלָהֶם, וּבְגִין דָּא הוּוּ
שְׁנָאִין לְיִשְׂרָאֵל יְתִיר מִכָּל אוֹמְהָ וְלִישָׁן וּבְשִׁבִיל זֶה
הִיּוּ שׂוֹנָאִים אֶת יִשְׂרָאֵל יֹתֵר מִכָּל אֲמָה וְלִישָׁן, וּבְגִין דָּא
וּלְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמַתִּים הִיּוּ מַעְמְלָק, לְכַף עַמְלָק רְשִׁים
בְּשִׁמְהוֹן שְׁמוֹ שֶׁל עַמְלָק רְשׁוֹם בְּשִׁמּוֹתֶם, דְּהֵינּוּ ע"ם
מִן בְּלַעַם, ל"ק מִן בְּלָק הָרִי עַמְלָק, וְעַתָּה מְשִׁיב עַל
שְׂאֵלְתוֹ מִי הוּא שְׂרָשׁ עַמְלָק לְמַעְלָה, וְאָמַר כִּי וְדָכַר
וְנוֹקְבָא אֵינּוֹן עַמְלָקִים שְׂרָשׁ הַעַמְלָקִים הוּא דָּכַר וְנוֹקְבָא
דְּקַלְפָּה, וְעַלִּיָּהּ אֲתָמַר וְעַלִּיהֶם נֹאמַר לֹא הִבִּיט אֶוֹן
בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֶוֹן וְעַמְלָק הֵם
נְגִדִיִּים לְיַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל, כִּי שְׁנֵי כַּחוֹת שְׁהֵם זְכָר וְנוֹקְבָה
שְׂאֲמַרְנוּ, הֵם מִתְּחַלְקִים לְשְׁנֵי זְכָרִים וְלְשְׁנֵי נְקִיבוֹת, כְּדִלְקַמֵּן.
(דף רפא ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' שט-שי)

פְּתַח רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחִבְרִי, וְדַאי
בְּגִין דָּא וְדַאי בְּשִׁבִיל מַלְחָמַת עַמְלָק שְׁהוּא מַלְחָמַת
הַיִּצְר, הוּוּ אֲזֵלִי בְּמִדְבְּרָא וְעַל יַמָּא הִיּוּ יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים
בְּמִדְבָר וְעַל יַד הַיָּם, כְּדִי לְלַכֵּת לְמִדְבַר סִינִי לְקַבֵּל שֵׁם
אֶת הַתּוֹרָה, בְּכַדִּי לְבַטֵּל בְּכַח הַתּוֹרָה אֶת קְלַפַּת עַמְלָק,
וְלֹא יִיעֲלוֹן בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל לְכֵן לֹא נִכְנסוּ מִיַּד לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל דְּרַף אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים קָדָם מִתַּן תּוֹרָה, עַד דִּיטוּל
נּוֹקְמָא מְנִיָּה דְעַמְלָק עַד שִׁיקַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָה
מְעַמְלָק, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יז יג) וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלָק
וְאֵת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב, וְעַל יְדֵי זֶה אַחַר שְׁנִכְנסוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל הִיּוּ בָהֶם כַּח לַעֲמֹד נֶגֶד הַתְּגַבְרוֹת הַיִּצְר.

וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב, (שְׁס יג יז) וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרַף אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא, לְכַנֵּס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אָמַר אֱלֹהִים
פֶּן יִנָּחַם הָעָם בְּרִאֲתָם מַלְחָמָה, הֵינּוּ מַלְחָמַת הַיִּצְר, וְשָׁבוּ
מִצְרַיִמָה, הֵינּוּ אֶל הַקְּלַפּוֹת כְּמוֹ שְׁהָיוּ, וְלָזֶה הִיּוּ צְרִיף
שִׁיבְטָלוּ אֶת כַּח הַקְּלַפּוֹת וַיַּעֲבְלוּ אוֹתָהּ, לְכֵן וַיִּסַּב אֱלֹהִים
אֶת הָעָם דְּרַף הַמִּדְבָר יַם סוּף. (רמ"ק ומפרשים)

שְׁבַח דַּא שִׁירְתָּא

כְּמַעַט רוֹב בְּעַלֵּי בְּתִים מַחְזִיקִים בְּלִמּוּד הַתִּיקוֹנִים

זֶה דְּרַכְּנָן וּמִנְהַגְמָם בְּכָל שְׁנָה וְשְׁנָה מִן ר' חֲאֵלּוּל עַד יוֹה"כ וְהַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לִימּוּד הַתִּיקוֹנִים בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזּוּהָה, כִּי כָל
אָדָם אֲשֶׁר יַחְטֵא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר כַּעֲשִׂיָה בְּאִבֵּי עֵשָׂבָה, וַיְדוּעַ כִּי הַשְּׁבָעִים תִּיקוֹנִים שֶׁעָשָׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע"א כִּיּוֹן
שֶׁנִּדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּדֶרֶךְ הַמַּסְפֵּר עַל כֵּן לִימּוּדֵם מִתְקַן בְּעוֹלָם עֲשִׂיָה יוֹתֵר שֶׁשֵּׁם הוּא סוּד הַמַּסְפֵּר וְהַחֲשׁוֹב, לְכֵן בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה
הַכֹּל רְגִילִים בְּסַפֵּר הַתִּיקוֹנִים.

(בן איש חי בהקדמה לספרו בניהו על תיקון"ז)

לְקַבֵּל הַעֲלוֹן מוֹדֵי שְׁבִיעַ יֵשׁ לְשִׁלּוּחַ אִימִיל בְּכַתּוּבָה:
3022233@gmail.com

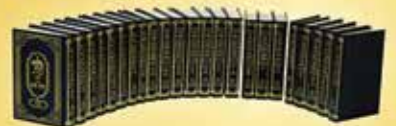
הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ ע"פ "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ" הַפְּרִיזָה הַנִּפְרָא שְׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תְּפִירוֹת יִשְׂרָאֵל

פּוֹרְמַט כִּיס
"וּבְלַכְתֵּךְ בְּדֶרֶךְ"
מַהְדוּרַת ר' יוֹסֵף צְבִי
בְּעֶרְגֵּר
(cm 16.5/11.5)

פּוֹרְמַט רִגִּיל (cm 24/17)

פּוֹרְמַט בִּינוּנִי - מַהְדוּרַת ר' הַעֲרֵשֶׁל וְעֵבֶכֶר
(cm 17/12)